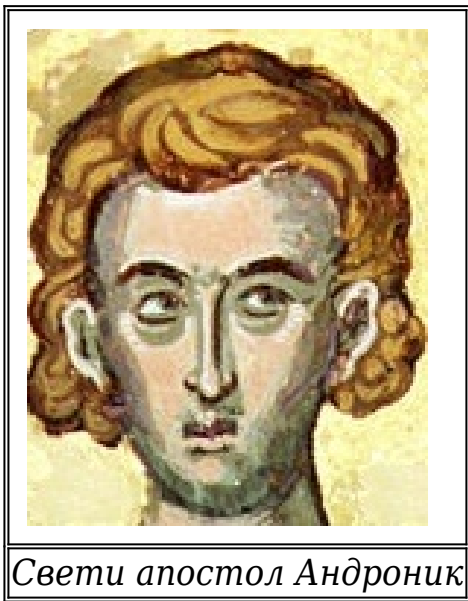


Вяра

30.05 по еретическия, †17 май по църковния календар - Свв. апостол Андроник и неговата помощница Юния. Свети мъченик Солохон

В памет на свети апостол Андроник и неговата помощница Юния (I в.)



Свети апостол Андроник принадлежи към лика на седемдесетте апостоли. Той повярвал в Христа по-рано от свети апостол Павел, на когото се паднал роднина, както свидетелства апостол Павел в Посланието до Римляни: “Поздравете Андроника и Юния, мои сродници и съзатворници, които са чутовни между апостолите и които още преди мене повярваха в Христа”. Свети Андроник бил епископ в Панония; Панония била една от големите южнодунавски области на Римската империя. Границите ѝ били разположени: на запад - до Алпите, на юг - по река Сава, на изток и на север - по река Дунав. В историята на християнската Църква Панония е известна като място на проповедническата дейност на Славянските първоучители - светите равноапостоли Кирил

и Методий, но той не бил проповедник и учител само в един град или само в една страна, а благовествал по целия свят. Пътешествал по различни страни, като навсякъде проповядвал Христовото учение и изкоренявал бесовските заблуди. Помощница в проповедническата дейност му била преславната Иуния. Андроник, заедно с Иуния, умрял за света заради Христа, за да доведе мнозина до познаване на истинния Бог. И наистина, той разрушил чрез проповедта си много идолски храмове и издигнал на местата им християнски църкви, изгонвал нечистите духове от хората и лекувал недъзите на немошните и болните. Когато дошло време да преминат във вечността, Андроник и Иуния били удостоени от Господ с венеца на апостолството и на мъченическия подвиг, тъй като пострадали много от езичниците. Честните им мощи били намерени заедно с мощите на много други свети мъченици в Евгения. На християните е било известно за тези мощи чрез особено Божие откровение, както това е описано подробно при датата 22 февруари (**тази дата е по църковния календар и тя съвпада с 07.03 по ползвания сега светски календар - б.р.**).

Тропарь святых Андроника и Иунии

глас 3

Апостоли святии,/ молитве Милостиваго Бога,/ да
прегрешений оставление// подаст душам нашим.

Кондак святых Андроника и Иунии

глас 2

Звезду пресветлую,/ богоразумия светом просвещшаго
языки/ апостола Христова Андроника восхвалим/ и с ним во
благовестии потрудившуюся Иунию премудрую, вопиюще://
молите Христа Бога непрестанно о всех нас.

(Да възхвалим пресветлата звезда, осветила народите със светлината на богоразумието, апостола Христов Андроник и с него потрудилата се в благовестието премъдра Юния, зовейки: молете непрестанно Христа Бога за всички нас.)

В памет на свети мъченик Солохон († ок. 284-305 гг.)

Свети Солохон, живял по времето на император Максимиан, бил египтянин по народност, а по звание - християнин. Той служел като войник при военачалника Кампан, който командвал три хиляди войници. Когато, по заповед на императора, Кампан пристигнал с полка си от Египет в Халкидон, било заповядано на всички пълководци, заедно с войниците си да принесат жертви на идолите. В изпълнение на императорската заповед, Кампан започнал жертвоприношението.

Когато войниците от полка на Кампан принасяли жертви на идолите, Солохон заедно с други двама войници - Памфамир и Памфалон, изповядал, че е християнин и заявил на всеослушание, че в никакъв случай няма да се отрече от Христос, дори и ако го предадат на най-жестоки мъчения, като обещал да остане верен на Христос до края на живота си. След това светиите били предадени на различни зверски мъчения и били бити жестоко. Памфамир и Памфалон предали душите си в Божиите ръце, а Солохон продължавал мъжествено и на всеослушание да изповядва Христовото име. Кампан, като узнал за това, се разгневил много и заповядал на слугите си да разтворят с меч устата на мъченика и да излеят в гърлото му идоложертвена кръв. Но мъченикът със силата на зъбите си счупил желязото, след това скъсал вървите, с които бил завързан, и застанал свободен пред мъчителя си, като величаел Христовото име и укорявал нечестието на Кампан. В

това време се чул глас от небето, който подкрепял светеца в страданията и го призовал към мъжество. След това той бил предаден на много други мъчения: мъчителите го били жестоко, влачили го за краката по керемиди и остри камъни; след това го окачили на едно дърво, като завързали дясната му ръка за дървото, а към левия крак привързали огромен камък. Светецът висял в това положение от шестия до деветия час. При това мъчителите по всякакъв начин убеждавали Солохон да се отрече от Христос, но той не изпълнил нечестивото им желание. Привечер, когато светецът бил свален от дървото за всеобщо учудване, той можел да стои като здрав. Накрая, късно вечерта, Кампан, излязъл вън от себе си от ярост, взел тръстикова пръчка, с която пишели, и с гняв я забил в ухото на светеца, така че тя преминала през цялата му глава. Когато войниците си тръгнали от мястото на мъчението, там дошли християни, които взели честното тяло на светия мъченик, твърде обезсилен от мъченията. Те го сложили на носилка и го пренесли в къщата на една вдовица християнка. Тук светецът хапнал малко хляб и пийнал вода. Като се посъвзел, той започнал да разговаря със стоящите около постелята му християни, като ги убеждавал да бъдат непоколебими и мъжествени в изповядването на Христовата вяра. След това, като повдигнал очите си към небето и се помолил достатъчно време, светецът предал духа си на Христа, нашия Бог, на Когото подобава слава во веки. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТИ

{{_LINK1_}}